

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

In qua præter Supplementum Formularum Fori extrajudicialis, accesserunt
quamplures Formulæ Fori contentiosi, necnon nonnullæ litteræ Pastorales
non minùs utiles, quàm necessariæ gubernium Ecclesiasticum
assumentibus, ab eodem Auctore annotationibus auctæ, sacræ paginæ
oraculis, & Sacr. ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1707

Edicti de Ordinibus recipiendis. Form III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62423)

debeant. Prefatis tamen Archiepiscopis, Episcopis, & Prælati, ut congruus usus, applicationes, & erogationes præmissorum in beneficium, & utilitatem hujusmodi Ecclesiarum in quos, seu quas eadem præmissa applicanda, eroganda, seu expendenda esse censuerint, designare valeant permittimus, indulgemus, & opportunam facultatem desuper concedimus.

6 Ideoque si Prælati supradicti favore alterius Ecclesiæ non Cathedralis, nec Parochialis, vel etiam Parochialis, (Cathedrali indigente) disponerent, & in alios usus pios spoliū converti debere designarent, eorum dispositio, & designatio nulla esset, quia clausula non alias, aliter, nec alio modo in supra præcitatis verbis contenta, formam præcisam inducit, qua deficiente, perinde est, ac si nihil actum fuisset, Lotter. de re benef. lib. 1. q. 41. num. 35. Ricc. collect. 868. Leo Thesaur. for. Eccles. part. 2. cap. 2. num. 42. Capon. discept. 99. n. 24. Rot. coram Manzana. decis. 596. nu. 4. & coram Cerr. dec. 93. nu. 17. & passim alibi, ac recenter declaravit Sac. Congreg. Concilii in Abellinen. 18. Augusti 1703.

Edicti de Ordinibus recipiendis.

FORMULA III.

SUMMARIUM.

- 1 Episcopus justa de causa potest indicare penam excommunicationis latæ sententiæ contra eos qui furtive, & per fraudem Ordines suscipiunt.
- 2 Qui in ordinatione utitur falsis Dimissoriis, committit delictum depositione dignum.
Ordinatus in Sacris cum falsis Dimissoriis, est ipso jure suspensus.
- 3 Qui Litteras Dimissorias vitiat, seu alterat in substantialibus dicitur falsarius, & est ipso jure suspensus.
Litteræ Dimissoriales quando dicantur vitiatæ, vel potius informes ibi.

- 4 Qui ordinatur scienter ad Ordines Sacros cum titulo non vero, sed ficto, est ipso jure suspensus.
- 5 Qui ordinatur titulo fiduciario, potest ab Episcopo excommunicatione ligari.
An autem incurrat suspensionem? ibi.
- 6 Qui habet Beneficium, seu Canonatum ad congruam sustentationem sufficiens, ad illius titulum debet ordinari, non autem ad titulum Patrimonii.
- 7 Qui non habet Beneficium sufficiens, non debet ordinari cum supplemento patrimonii, nisi utilitas Ecclesiæ id exigat.
- 8 Ordinari quis non potest ad titulum Ecclesiæ receptitiæ.
- 9 Ordinari quis non potest ad titulum Cappellanæ, à qua amoveri potest.
- 10 Ordinari quis non potest ad titulum mensæ Abbatialis Regularis.
- 11 Ordinari quis non potest ad titulum assignationis mensæ obtentæ à Majestatis Principe.
- 12 Ordinari laicus non potest ab Episcopo non suo, quamvis fuerit presentatus ad beneficium.
- 13 Episcopus non potest ordinare Fratrem, seu Nepotem suum absque Dimissoriis proprii Ordinarii, titulo familiaritatis, etiam si conferat ei Beneficium.
- 14 Nec minus Familiarem triennem, qui sit illegitimus.
- 15 Ordinatus ab Episcopo loci Beneficii, si caperet possessionem post susceptos Ordines, esset suspensus.
Ordinatus ab Episcopo non suo ad titulum Beneficii insufficientis juxta taxam sui Ordinarii, est suspensus. ibi.
- 16 Attenta clericorum penuria, & necessitate Ecclesiæ, potest quis ordinari ad titulum assignationis fructuum stabilium.
- 17 Ordinari quis potest ad titulum Cappellanæ amovibilis cum Indulto S. Congr. recepta obligatione nominare debentis de non removendo.
- 18 Ordinatus ad titulum patrimonii, illud non perdit si acquirat Beneficium,

- cium, aut alia bona, donec Episcopus bona acquisita loco patrimonii non subroget, etiamsi vigore pacti redire debeat ad constituentem.
- 19 Ordinatus ad titulum patrimonii, non potest illud donare cum reservatione usufructus sine licentia Episcopi.
- Neque in Emphyteusim concedere reservato canone fructibus correspondente. ibi.
- Neque ad haeredes illud transmittit, si illi constituatur tanquam necessarium, posset ordinari.
- 20 Ordinatus ad titulum patrimonii, si fidejubeat sine Episcopi licentia, an teneat ejus obligatio, & quomodo exequi possit super fructibus, assertur declaratio S. Congreg.
- Clericus non debet fidejubere, at si de facto fidejubeat, tenet obligatio. ibi.
- 21 Patrimonium constitui potest in censibus creatis ad formam Bullae Pii V. cum cautela hic expressa.
- 22 Ordinatus ad titulum Beneficii, si delinquat potest illo privari.
- 23 Qui habet Beneficium de pertica, pensionem inexigibilem, vel patrimonium infructiferum nullum titulum ad Ordines Sacros dicitur habere.
- 24 Ordinatus in Sacris ante legitimam aetatem, suspensionem incurrit, & irregularitatem, si in susceptis ordinibus ministret ante absolutio-nem.
- 25 Constit. Pii II. non comprehendit Ordines minores.
- Qui falsis probationibus probat aetatem quam non habet, graviter peccat, & potest censuris puniri. ibi.
- Qui utitur falsis scripturis ignoranter, poenam falsi non incurrit, ibi.
- 26 Episcopus ordinatum in Sacris ante legitimam aetatem potest absolvere donec delictum manet occultum, secus si non est occultum.
- 27 Initiatus clericali tonsura ante septennium, valide est ordinatus, nec indiget pro ulterioribus ordinibus dispensatione, licet ordinatio fuerit illicita.
- 28 Qui sunt irretiti censuris ordinari non possunt, & ideo sub pena excommunicationis ab Ordinibus arcendi sunt.
- 29 Episcopus, etiam ex notitia privata potest censura ligatos ab Ordinibus repellere.
- 30 Episcopus quando possit absolvere ab irregularitate in delicto publico ostenditur.
- 31 Clerici Concubinarij Notorii sunt ipsi jure à Divinis suspensi.
- Clerici Concubinarij Notorii, qui dicantur. ibi.
- Qui voluntarie se castrari fecit, tanquam irregularis non potest ad Ordines promoveri sine dispensatione Apostolica. ibi.
- 32 Furijs, & mentecapti tanquam irregulares ordinari non possunt etiam si redeant ad sanam mentem, & offer-tur in hoc distinctio.
- Energumeni, licet fuerint liberati non ordinantur, & pro his datur eadem distinctio. ibi.
- 33 Bigami ad Ordines non recipiuntur, quia sunt irregulares, & exenti omni privilegio clericali.
- Bigamus non efficitur, qui contrahit cum Vidua in articulo mortis, si matrimonium non consummato Vidua desisset.
- Nec ille, qui contrahit cum Vidua a primo Viro non cognita. ibi.
- 34 Filius homicidae Praesbyteri non est irregularis. Nec qui accessit armatus ad Domum consanguineae, ut compelleret fornicarium, si hic è fenestra se projiciens moriatur. Nec ille qui accedit ad Mulierem conjugatam fornicandi causa, & ipsa à Viro occidatur, & adducitur ratio.
- Dans mandatum ad sfregiandum, non fit irregularis ex homicidio voluntario, si mandatarius occidat. ibi.
- 35 Judex, qui tulit Sententiam mortis, non fit irregularis, nisi sequatur effectus, nec minus qui officium cum potestate judicium Sanguinis ferendi, si actu non exercuit, nec Notarius, qui Sententias mortis scri-

- scripsit, nisi fuerint exequuta.
- 36 Clericus, qui exhibuit Judici laico librum baptizatorum, ut recognosceret etatem inquisiti de delicto, quod mortem meretur non sit irregularis.
- Qui abscidit digitum pollicem, aut indicem, petit dispensationem ad cauthelam. ibi.
- Clericus qui levi Epilepsia semel affectus fuit, & deinde per plures annos amplius hujus morbi signa non dedit, poterit promoveri. ibi.
- 37 Clericus, qui militiæ nomen dedit, & ad bellum processit, incurrit irregularitatem, etiamsi moraliter certus sit nemine mutilasse, aut occidisse, & ipso jure perdit Beneficium.
- Clericus de homicidio inquisitus, si tortura diluit indicia non debet promoveri, quia remanet infamia facti: secus si sit absolutus tanquam non repertus culpabilis. ibi.
- Filii nati ex matrimonio contracto cum impedimento affinitatis cum bona fide Maritis, dicuntur legitimi, & possunt ordinari sine dispensatione. ibi.
- Filii, & nepotes Hæreticorum emendatorum possunt ordinari. ibi.
- Descendentes ab Hæreticis non emendatis ultra secundum gradum per Paternam, & ultra primum per Maternam lineam, sicuti nec Hæbræorum, non sunt excludendi ab ordinatione. ibi.
- 38 Qui sint alii irregulares, qui ad ordines promoveri non possunt remissionem.
- Irregularitas, quæ repellit ab Ordine,

- ne, non inducit incapacitatem pensionis. ibi.
- 39 Regulares nulliter professi non possunt ad Ordines promoveri, nec hi qui ad triremes transmissi fuerunt.
- 40 Regularis ignoranter nulliter professus, si ordinetur in Sacris, censuras non incurrit.
- 41 Episcopus si ante ordinationem protestetur non habere intentionem ordinandi eos, qui carent Patrimonio, etate legitima, Dimissoriis &c. si protestatione neglecta hi accederent non reciperent Ordinem, & num. 42. respondetur objecto.
- 43 Confirmatur conclusio Decr. Sac. Congr. Dum est dubium de mutatione intentionis Episcopi, ordinatio est reiteranda sub conditione. ibi.
- 44 Commorantes in Urbe per quatuor menses, non possunt cum litteris Dimissoriis proprii Ordinarii Ordines recipere nisi à Card. Vicario Urbis, aliàs suspensionem Papæ reservatam incurrant.
- Quid servare debeant subditi sex Episcopatum propè Urbem & quid Ultramontani ostenditur. ibi.
- 45 Episcopus non potest cogere Clericos minorum Ordinum ad suscipiendum Ord. Sacros.
- Neque in Ordinibus conferendis promissionis recipere, & ob inobservantiam promissionis, eos privilegiis clericalibus privare. ibi.
- Episcopus, qui Ordines alicui conferre recusat, non potest ab Archiepiscopo cujus est Suffraganeus, compelli ad allegandum causas cur renuat, sed ad Sedem Apostol. est recurrendum. ibi.

N. Episcopus N.

Qui ad ordines tam Minores, quàm Sacros cupiunt promoveri, sciant se habere debere requisita necessaria ad præscriptum S. Canonum, Conciliorum præsertim Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum: nè igitur aliquis, (quod non credimus) furtivè, & per fraudem in Sanctuarium ingredi audeat, præsentis Ediæto monentur infrascripti (si fortè inveniuntur etiamsi Regulares sint), nè accedant ad Ordines suscipiendos, quod si accedere præsumperint, eos excommunicatos declaramus eo ipso.

Monacelli Form. Pars II.

G Qui

Qui falsarunt, & exhibuerunt, vel scienter usi sunt falsis seu vitiatis literis Dimissorialibus.

Qui titulum Beneficii, Pensionis, vel Patrimonii, ad quem petunt ordinari ad Sac. Ordines, non possident, vel fictitium, vel infructiferum, aut fiduciarum obtinent.

Qui legitimam etatem, pro unoquoque Ordine requisitam à Concil. Trid. habere falsò constare fecerunt: si falsitatis conscii sunt.

Qui irregulares, ve aliis Ecclesiasticis censuris scienter irretiti sunt.

Regulares qui scienter, nulliter professi sunt, & eorum professionem nullam, nunquam ratam habuerunt, vel ad Triremes ad tempus transmissi fuerunt.

N. Episcopus N.

PRÆSENS Edictum monitoriale affixum, & publicatum fuit ad valvas Ecclesie Cathedralis N. die ... anno ... & postmodum iterum presentibus, & audientibus ordinandis lectum, & publicatum fuit in Ecclesia predicta Cathedralis per D. N. de mandato Illustrissimi, & reverendissimi D. N. Episcop. & die Sabbati Quatuor temporum N. ejusdem anni, de mane antequam predictus Illustrissimus Episcopus ordinationem inciperet, presentibus ibidem N. N. & N. N. testibus &c.

Ita est N. Cancellarius Episcopalis N.

ADNOTATIONES.

1. Edictum hoc monitoriale publicandum modo quo supra, non omnes Episcopi hodie promulgant, neque adversus eos qui in Ecclesiasticorum Ministrorum cætum per nefas irrepunt, remedio excommunicationis sententiæ latæ utuntur: qui autem huic formulæ, aut simili adhærent melius faciunt: nam ita nec omissione indirecta communicant peccatis alienis: monita Constitutionum Apostolicarum (quibus ad arcendum indignos ab Ecclesia excitantur, & commoventur) modo qua possunt efficaciori exequuntur, & qui exemplo focii per dolum in clericatum ire festinabat, gladio excommunicationis perterritus abstinet, & recedit ab hac via. Et licet formula prohibitionis à Pontificali præscripta non contineat Censuram latæ, sed ferendæ sententiæ, ut opinatur Pac. Jord. lucubr. canon. tom. 1. lib. 3. tit. 6. de Ord. num. 386. Adhuc Episcopum iusta de causa Excommunicationem de facto infligere posse non dubitant Bellett. disqu. Cleric. par. 2. tit. de pœn. Cler. §. 28. nu. 2. Bonac. de irregularitat. disput. 7. quest. 3.

punct. 4. prop. 4. num. 6. & 7. ubi asserit ab Episcopis communiter practitari & de Sacram. Ordin. disp. 8. quæst. unic. punct. 4. nu. 32. & 33. ibique firmat hanc censuram ligare, etiam ordinatos Exemptos.

2. **FALSIS**. Qui ordinatur falsis Dimissoriis committit delictum depositione dignum text. est in cap. si Episcopus dist. 50. & idem in Constitutione Urbani VIII. Secretis la 33. execratur, & qui illius est reus, debet saltem per septennium ad Triremes damnari, ita decisum fuisse à Sac. Congreg. testatur Nicol. lucubr. civil. lib. 4. tit. 18. de publ. judic. §. item lex Cornelia de falso num. 87. & tenet quoque Donat. prax. rer. regul. tom. 3. tract. 3. de Regul. promov. quest. 6. & tanquam ordinatus sine Dimissoriis est ipso jure suspensus juxta dispositionem Constit. Pii II. la 7. Bull. nov. 1. si est in Sacris: si verò sit promotus ad Minores Ordines, secuta Judicis Ecclesiastici declaratione, fori Privilegio non gaudet, sed plenariè subjacet Sæculari potestati, ut habetur in citata Urbani VIII. Constitut. §. 4. meritò igitur talia attentantes debent per Episcopum excommunicatione puniri.

3. **SEU VITIATIS**. Litteræ Dimisso-

missoriales non falsæ, sed æquivocæ, captiosæ, necessaria non exprimentes, vel superflua, aut impertinentia continentes, non dicuntur vitiata: quia hujusmodi defectus tanquam respicientes formam, ex parte dimissi, & impetrantis, non vitiant, sed vitiantur: licet si deficerent in substantialibus rejici possent, & deberent. Vitium autem de quo loquitur formula Edicti, & quod cadit sub censura est illud, quo per dolum dimissi, scienter Dimissoria aliqua in parte substantiali mutantur, puta, si directæ Episcopo Diocesano, illius nomine abrafo subrogaretur Nolanus. 2. si concessæ pro Ordinibus tantum Minoribus, extenderentur ad Sacros. 3. si concessæ Paulo, nomine mutato, illis uteretur Petrus. 4. si concessæ Novitio, scriberetur Professus. His inquam casibus, & similibus, dimissus diceretur furtivè, & per dolum ordinatus sine Dimissoriis, cum in omnibus deficiat consensus dimittentis, & per consequens est ipso jure suspensus juxta Conc. Tridentin. dispositionem cap. 8. sess. 23. de reform. Quapropter cum hi, qui hæc agunt dicantur falsarii, ut late probat Farinac. *quæst. 150. rectè excommunicatio Episcopi illos præcedit.*

4. **QUI TITULUM**, &c. Si quis ordinetur sine titulo Beneficii, Pensionis, vel Patrimonii sciente Episcopo seu cum Episcopi culpa, Episcopus tenetur ad alimenta ordinati. Et iste non est suspensus: si verò ordinatus solus est in culpa exponendo Beneficium, sive Patrimonium falsis probationibus in totum, vel in parte non verum, & fictitium, tunc ipse solus pœnas incurrit, nimirum suspensionis, per Canones *Neminem, & Sanctorum distincti. 70. inflictæ*, & per Concil. Trident. *sess. 21. cap. 2. de reform.* quoad hoc innovatus, & hanc Sententiam tuentur Quarant. *in Summ. Bullar. verb. Ordo vers. tertius casus pag. mibi 380. Pignatell. consulti. 67. num. 15. & sibi tom. 5. ubi plures declarationes Sac. Congregat. Episcop. & Regular. & Concilii refert*, & de stylo Curia, & praxi Pœnitentiariæ testatur, & bene oppositis respondendo firmat modernus Pirhing. *in jus Canon. lib. 1. titul. 11. numer. 112. Passer. de stat.*

hom. tom. 3. quæst. 189. art. 10. insp. 8. num. 341.

5. Qui verò titulum habet fiduciarum, scilicet cum pacto, & conventionione occulta ante ordinationem facta de non petendo, vel restituendo postquam ordinatus fuerit, id quod pro titulo donatum fuerat, licet de juris rigore, & secundum mitiorem DD. sententiam, suspensionem non incurrant (ex quo dicatur cum titulo ordinari, & ejus promissio est invalida) ut ex doctrina Navar. *in cons. 17. de tempor. ordin. aliorumvè DD. substatiget Quarant. loco supra citato in verb. Ordo vers. quod intellige par. mibi 381.* (contra quem stant Sayr. *de Censur. lib. 4. cap. 15. num. 23. Sanch. de matrim. lib. 6. disp. 32. num. 8.* qui tenent esse suspensum) nihilominus quia graviter peccat, & impunitus remanere non debet, ut ibid. Quarant. advertit jure tam hic, quam qui cum ficto, aut nullo titulo fraudolenter ad Ordines Sacros recipiendos accedit, potest excommunicatione in Edicto communiata ligari.

6. Qui autem esset de Beneficio, seu Canoniatu sufficienti ad congruam sustentationem provivus, non posset à suo Ordinario, sive ab alio de ejus licentia ad Ordines Sacros promoveri ad titulum Patrimonii, sed debet ordinari ad titulum dicti Beneficii, sic respondit Sac. Congreg. Concilii *in Sorana 26. Januarii 1669.* quam confirmavit, & extradi mandavit in alia *Camerinen. 4. Augusti 1685. lib. 32. Decr. fol. 4.*

7. Item, qui ordinatur ad titulum Beneficii non sufficientis ad sustentationem, & datur patrimonium in supplementum, tunc Sac. Congreg. Concilii solet rescribere id fieri posse si Ecclesiæ necessitas aut utilitas, id exigere videatur, prout rescripsit *in Signina 18. Septembr. 1683. & in Civitatis Plebis 10. Junii 1684.*

8. Item ordinari quis non valet ad titulum Servitii Ecclesiæ receptiæ in qua omnes Sacerdotes Patriæ admittuntur, & personaliter inserviando percipiunt ex massa communi aliquam certam summam, ut respondit Sac. Congreg. Concilii *in Marsicen. 16. Maii 1682. lib. 32. Decr. fol. 273.*

9. Neque quis ordinari potest ad titulum Cappellanæ fundate cum hac lege, quod Cappellanus electus amoveri non possit nisi in casu, quod deficeret in celebrando, ut declaravit *ead. Sac. Cong. in Sabina. 15. Nov. 1687. lib. 37. Dec. fol. 632.*

10. Neque ad titulum mensæ Abbatialis Regularis, mediante obligatione Abbatum, & Capitulum Regularium, de victu providendo (in casu necessitatis) ordinandis, ut respondit *ead. Congr. in Labacen. in Carniola 2. Junii 1650. lib. Dec. 19. pag. 62.*

11. Neque qui assignationem Mensæ obtinuit ab aliquo Majestatis Principe quousque provisus fuerit de Beneficio sufficienti, vel de aliis bonis unde vivere queat, saltem in nostra Italia, ut declaravit *ead. Congr. in Florent. 28. Junij 1704.*

12. Neque laicus, cui à proprio Episcopo denegata fuit prima Tonfura, initiari poterit vigore litterarum Dimissorialium Episcopi alterius Dicecesis, coram quo fuerit presentatus ad Beneficium Ecclesiasticum Jurispatronatus, *Sacr. Congreg. Concilii in Mutinen. 26. Januarii 1658.*

13. Neque ordinare potest Episcopus Fratrem, seu Nepotem suum absque Dimissoriis proprii Ordinarii, sub prætextu, quod illum uti familiarem retinuerit Domi propriis expensis, etiamsi ei conferat Beneficium, *Sac. Congreg. Concilii in Calatina 7. Februar. 1654. lib. 14. Dec. pag. 317.*

14. Nec minus Familiarem triennalem, qui sit illegitimus, cum quo dispensare non potest, *Sac. Congreg. Concilii 25. Junii 1590. lib. 7. litt. pag. 189.*

15. Si quis autem ordinaretur ab Episcopo loci Beneficii, & possessionem caperet, post susceptos Ordines, ordinatio irrita, & nulla esset, *Sac. Cong. Concilii in Carilonen. 18. Martii 1684. lib. Dec. 34. fol. 78.* irritam intellige non quoad veritatem, & substantiam Ordinis, seu characterem, sed quoad exercitium, Passerint à Sextul. *incap. si Episcop. num. 1. de præb. & dignit. in 6.* Item si Beneficium ad cujus titulum ordinatur ab Episcopo non suo non esset sufficiens juxta taxam sui Ordinarii, *Sac. Congregat. Concilii in Ariminen. 10. Januarii 1705.*

16. Attenta Clericorum penuria, & necessitate Ecclesiæ potest Episcopus Ordines Sacros conferre ad titulum assignationis perpetuæ fructuum aliquorum bonorum stabilium, qui sufficiant pro congrua sustentatione ordinari, *Sac. Congregat. Concilii 13. Febr. 1598. Pirhing. in jus can. lib. 1. tit. 11. n. 73. Garc. de benef. par. 2. cap. 5. n. 97.*

17. Item Sac. Congreg. Conc. aliquando dispensat ob penuriam Sacerdotum, vel paupertatem locorum, ut quis possit promoveri ad titulum Cappellanæ amovibilis, dummodò sit redditus sufficientis pro victu; accedente obligatione valida nominare debentis de non removendo ordinando, durante illius vita, prout indulget in una *Mutinen. 17. Decemb. 1690. & in Eugubina 17. Aprilis 1706. & Sac. Congr. Episcop. facto verbo cum SS. in S. Agathe Gotbor. 17. Octobris 1617.* Hæc tamen hujusmodi dispensationes frequentius expediuntur per datariam Apostolicam, quas Officiales vocant expeditiones ad Vitam.

18. Qui verò titulum habet Patrimonii constitutum sub conditione -- donec, & quousque provisus fuerit de Beneficio Ecclesiastico, aut aliunde habuerit unde commodè sustentari valeat, quo casu eveniente Patrimonium redeat ad constituentem absque alia declaratione: non dicitur spoliatus neque privatus titulo, quamvis Beneficium, vel bona acquirat, sed viget Patrimonium, ut prius non obstante conditione prædicta, donec ab Episcopo non fiat subrogatio, sic declaravit *Sac. Congr. Conc. 12. Julii 1687.* in qua confirmavit decreta olim emanata in *Terracinen. 8. Augusti 1602. & 20. Julii 1619.* & nuper in *Senogallien. 20. Junii 1705. ad 4.* & hæc addenda sunt aliis auctoritatibus, quas retuli *tom. 1. tit. 3. annotat. ad form. 18. num. 2.*

19. Si autem Patrimonium liberè constituatur, non potest ordinatus illud postea donare, reservato sibi usufructu ad vitam, absque expressa licentia Episcopi *Sacr. Congregat. Concilii 10. Octobris 1676.* Neque in Emphyteusim concedere reservato defuper annuo Canone fructibus correspondente, absque dicta

dicta Episcopi facultate, eadem Congregat. in *Parmen.* 20. Julii 1641. in qua licet concessor esset Beneficiatus, adhuc quia ordinatus fuerat ad titulum Patrimonii in Emphiteusim concessi, declaravit concessionem non sustineri *lib. 16. Decret. pag. 555.* & idem probavit in alia *Aquilana* 24. Februar. 1652. *lib. 19. Decret. pag. 172.* Neque illud ad hæredes transmittere, si esset constitutum in executionem præceptis Testatoris, qui mandavit hæredi ut faceret ordinatio necessarium patrimonium quia tunc censetur donatio facta ad vitam, *Caren. resol. 2. post art. 3. n. 2. & 3.*

20 An autem Concilium prohibens alienationem Patrimonii absque consensu Episcopi, extendatur prohibitio ad fidejussionem, per Clericum factam, ita ut respectu d. Patrimonii obligatio non sustineatur? *Sac. Congregat. Concilii* ad dubitum sibi propositum *sub die 11. Martii 1642.* respondit extendit etiam ad fidejussionem, & jussit dari declarationem sequentem -- *Die 5. Februar. 1604. Sac. & C. Censuit neque in hujusmodi Patrimonio, neque in ejus fructus ad Clericum alendum necessarios executionis locum esse posse, licere ante capere in causam judicari eam fructuum portionem, quæ quartannis superest, ultra ea, quæ ad ordinati sustentationem, non laute, sed tenuiter vivendo Judicis Ecclesiastici arbitrio fuerit necessaria: posse autem ipsum creditorem accipere insolutum, atque vendere jus sibi competens ad hujusmodi patrimonium, quod post mortem ipsius promoti, ad creditorem, uti res hæreditaria pertinebit, & ratio est quia licet Clericus non debeat fidejubere *c. 1. de fidejussor.* tamen si de facto fidejubeat tenet obligatio, *Caren. resol. 168. n. 4.**

21. Item poterit patrimonium ab ordinando constitui in annuis perpetuis Censibus creatis ad formam Bullæ Pii V. cum hac lege, quod Debitores in casu redemptionis, teneantur pretium deponere penes Aedem Sacram, vel personam fide, & facultatibus idoneam ad effectum reinvestiendi, cum eisdem qualitatibus in aliis Censibus, vel bonis stabilibus locis montium non vacabilibus, & quod tale investimentum

Monacelli Form. Pars II.

teneatur facere ipse ordinatus sub pena suspensionis ipso facto incurrendæ. Quod si contigerit Patrimonium ab aliis quam ordinandis in hujusmodi censibus constitui: curare debet Episcopus quod constituentes in forma juris valida se se obligent, quod in casu redemptionis, pro sufficienti ordinati victu providebunt, donec iterum investiantur, ut rescriptis *Sacr. Congreg. Concilii 21. Julii 1629. in Nullius lib. 14. Decr. pag. 109.*

22. Ordinati præterea ad titulum Beneficii, si delinquant, vel non resideant, vel aliud demeritum habeant, possunt ser. ser. Beneficiis privari, non obstante quod ad eorum titulum fuerint promoti, aut loco patrimonii subrogatis, ut pluries declaravit *Sacr. Congregat. Concilii*, & in specie in *Firmana* 30. Maii 1665. *lib. 24. decis. fol. 495. in Romana* 18. Martii 1684. *lib. 34. fol. 80. & in Vercellen.* 15. Decemb. 1696.

23. Et tandem qui Beneficium de pertica, Pensionem inexigibilem, & Patrimonium infructiferum habet, nullum titulum legitimum ad Ordines Sacros habere dicitur, quia idem est, rem non habere, vel habere, sed inutilem *leg. quoties ff. qui satisd. cogant. & expresse cautum habetur in capitul. 2. sess. 21. Concil. Trident. ibi -- quod sibi ad victum honestè sufficiat pacifice possidere, Garc. de benefic. par. 2. cap. 5. num. 105. & seqq. Pirhing. in jus can. lib. 1. tit. 11. numer. 72. vers. Nomine autem.*

24. QUI LEGITIMAM ÆTATEM. Ordinatus in Ordinibus Sacris ante legitimam ætatem, & si caracterem Ordinis recipiat, est perpetuò suspensus ipso jure, & si ante legitimam ætatem durante suspensione, antequam ab ea absolutus sit, in susceptis Ordinibus ministrare præsumperit, eo ipso irregularitatem incurrit, juxta *Constit. Pii II. supra citatam Bullar. nov. tom. 1. la 7. cujus dispositio locum obtinet etiam in Regularibus, ut communiter tradunt Pac. Jord. lucur. tom. 1. libro 3. tit. 7. num. 211. Pirhing. in jus can. lib. 1. tit. 11. n. 95.*

25. Et quamquam Constitutio rædicta, non compræhendat ordinatos ad

G 3 Mi-

Minores Ordines, ut ex Sententia magis communi DD. tenent, quarant. *in Summ. Bullar. verb. Ordo versic. Secundo limita pag. mibi 377. Pac. Jord. loco citato num. 215. Pirhing. ibid. num. 96. vers. notandum*, attamen tam hi, quam primi, propter crimen falsitatis possunt ab Episcopo excommunicatione puniri, attenta culpæ gravitate Bonacina *de suspens. disp. 3. punct. 5. num. 2. versic. 5. recipientem*, dummodò falsitatis conscii sint, prout additur in Edicto; qui enim sine dolo, bona fide, ignorantia non affectata; recipit Dimissorias falsas à viro bonæ opinionis, vel sub fide Parentum utitur falsis scripturis, poenas falsarii non incurrit, nec Edictum eum ligat, nec Pii II. Constit. nisi sciat scripturas esse falsas, quia ignorans non dicitur delinquere, ex traditis à Bellett. *disq. cleric. par. 2. tit. de poenitent. Cleric. §. 28. num. 6. Quarant. loco citato versic. quibus sic specialiter examinatis*, Pac. Jord. *ibid. num. 216. Pirhing. d. num. 96.*

26. An autem Episcopus absolvere possit à suspensione incurfa ob promotionem ad Sacros Ordines ante debitam ætatem contra prohibitionem dictæ Extravagant. Pii II. vigore Trid. *sess. 24. cap. 6. de reform. affirmat Pac. Jord. loco quo supra citato num. 214. donec delictum remanet occultum: Immodò etiam ab irregulariter ex eadem causa contracta Episcopum in foro conscientie dispensare posse, si delictum est occultum tenet Quarant. loco quo supra versic. secundo limita. Si autem non esset amplius occultum, absolutionem suspensionis, & irregularitatis dispensationem ad Papam pertinere tenent Bonac. *de suspens. dict. disp. 3. de punct. 5. versic. 3. hujus suspensionis Sayr. de censur. lib. 4. cap. 14. n. 11. & lib. 7. cap. 10. n. 36.**

27. Si quis autem esset initiatus Clericali tonsura ante septennium, validè esset ordinatus, licet ordinatio sit illicita, & Episcopus incurrat suspensionem per annum à collatione ejusdem primæ tonsuræ per text. *in cap. nullus de tempor. ordin. in 6. neque ulla indigeret dispensatione pro Ordinibus ulterioribus suscipiendis, ut respondit S. Congr. Conc. in Cotronen. 19. Augusti 1684.*

28. QUI IRREGULARES ETC. Episcopus, qui ordinare non potest, nec debet irregulares, nec eos, qui aliqua Ecclesiastica censura irretiti sunt *cap. sepè de tempor. ordin. cap. cum illorum de sentent. excom. in 6. Barbol. de jur. Eccles. lib. 1. capit. 33. num. 107. Pirhing. in jus can. lib. 1. tit. 12. num. 20. (& quatenus ordinet, sunt ipso jure suspensi, & sunt irregulares, ac si in Ordinibus susceptis ministrasset Pac. Jord. lucubr. tom. 1. lib. 3. tit. 6. nu. 382. (nè hujusmodi furtivè accedentes hoc attentare præsumant, sub anathematis interminatione valet prohibere cap. 1. & tot. titulo de eo qui furt. ordin. susc.*

29. Porro si hujus occulti criminis Episcopus notitiam privatam haberet, possit vigore *cap. 1. sess. 14. de reform. suis subditis ascensum ad Ordines denegare: immodò, & à Divinis suspendere, ut sepè declaravit Sac. Congreg. Concilii, nempe 12. Augusti 1628. lib. Dec. 181. pag. 4. in Vercellen. 21. Martii 1643. in Bononien. 14. Novemb. 1654. & in Alerien. 24. Nov. 1657. neque tenetur exprimere reo causam refectionis, seu suspensionis; sed tantum Sedi Apostolicæ si requiratur, ut habetur in *d. Vercellen.**

30. Si verò delictum ex quo provenit irregularitas esset publicum, & actus quo incurritur occultus, veluti si publicè excommunicatus, vel notoriè fornicarius, occultè exercitasset actum Ordinis, Episcopus non possit dispensare. Quod si delictum occultum esset, actus verò ex quo irregularitas incurritur publicus, tunc bene rerum absolveret, ut respondit *Sacr. Congregat. Concilii 23. Augusti 1582. lib. 85. pag. 175.*

31. Clerici Concubinarii notorii sunt ipso jure à Divinis suspensi *cap. nullus cap. præter 32. dist. Bellett. disq. cler. part. 2. tit. de poen. cleric. §. 3. num. 1. & per tot. ubi concordantes Sac. Congregat. Concilii in Alerien. 8. Maii 1653. lib. 16. decr. pagin. 230. & idè omninò repellendi: Ad hunc autem effectum tunc Clericus diceretur Concubinarius, si habeat, vel habere credatur fornicariam consuetudinem cum Muliere, de qua esset diffamatus in sua, vel Mulieris vicinia: Et sic sive Domi, sive alibi Concubinam retineat,*

neat, & suis nutibus habeat, satis de hoc crimine constare dicitur Ricc. decis. Cur. Archiep. Neapol. part. 4. decis. 43. num. 4. Repellendi quoque sunt tanquam irregulares, qui voluntariè se castrati fecerunt, quia promoveri non possunt sine dispensatione Apostolica, ut respondit Sac. Congreg. Episcop. Episcopo Malevitano 15. Junii 1694. Sayr. de censur. lib. 6. cap. 7. num. 12.

32. Item furiosis, & mentecapti sunt irregulares, & Sac. Ordinum incapaces: quæ regula vera est, & procedit non solum in eo, qui actu est demens: verum etiam in eo, qui aliàs mentis delirium passus est: ita ut verè fatuus dici potuerit quamvis ad suam mentem rediisset: nam hic non poterit promoveri sine Pontificis dispensatione, ut bene probant Eagn. in cap. eam te num. 47. de atat. & qualit. Tondut. quest. benef. tom. 1. par. 1. cap. 53. num. 10. & 11. ubi affert hanc distinctionem: quod si agitur de eo, qui ante furorē, & dementiam Ordines suscepit, potest Episcopus illorum exercitium permittere arbitrio suo, facto prius sanæ mentis experimento: si verò agitur de promovendo, Episcopus nullo modo dispenset. Et idem dicendum de Energumeno, qui licet fuerit liberatus, est tamen effectus irregularis, nec promoveri, nec de Beneficiis provideri potest, nisi obtineat dispensationem Apostolicam Sac. Congreg. Consilii 12. Februar. 1688. lib. 19. Decr. fol. 70. & 71. si autem antequam à Dæmone obsideretur, erat promotus, tunc procedit distinctio supra allata de fatuo Barb. de jur. Eccles. lib. 1. cap. 33. n. 148.

33. Item Bigami, ad Ordines nunquam fuerunt ab Ecclesia recepti, & irregulares sunt, Sayr. de censur. lib. 6. cap. 3. num. 22. repelluntur etiam à minoribus Concil. Trident. sess. 23. cap. 27. de reform. cap. debitum, & tot. tit. de bigam. non ordin. & exuti sunt omni privilegio clericali, adeò ut nequeant nec habitum Clericalem deferre, Sac. Congregat. Consilii in Ugentina 12. Septembris 1620. libr. Decr. 64. pag. 718. Bigamus autem non dicitur ille, qui contrahit cum Vidua in articulo mortis constituta, ad ejus honorem

tuendum, cum qua antea rem habuerat; si matrimonio non consumato, Vidua decesserit, ut declaravit Sac. Congregat. Concilii in una Burgen. Bigamiæ remissa à Pœnitentiaria 17. Julii 1688. lib. 36. Dec. pag. 333. Nec qui contrahit cum Vidua à Primo viro non cognita, eadem Congr. in Senogallien. Bigamiæ 10. Decemb. 1661.

34. Sicuti non dicitur irregularis filius homicidæ Præsbyteri, qui poterit promoveri absque dispensatione, sic declaravit Sac. Congregat. Concilii 2. Augusti 1687. Neque ille, qui armatus cum Consanguineis accessit ad Domum Consanguineæ, ut compelleret eum, qui cum ea commiscebatur, fornicarius è fenestra se projiciens moritur eadem Congregat. in Pampilonen. 29. Septembris 1600. lib. 7. post. pag. 607. Nec alius, qui accedens ad Domum Mulieris conjugatæ fornicandi causa, si supervenientibus Viro, & Consanguineis Mulier occidatur, eadem Congregat. in Potentina 18. Martii 1684. lib. 34. Decr. pag. 64. Et ratio horum est, quia ad incurrendam irregularitatem ex homicidio non voluntario, non sufficit dare operam rei illicitæ, sed necesse est, quod actus illicitus, sit aptus sua propria natura ad homicidium: tunc enim culpæ imputatur, quando sequitur ex aliqua causa, ex qua vel semper, vel ut plurimum solet accidere homicidium, aliàs dicitur casuale, & est dispensabile per Episcopum, ut latè probant Graff. conf. lib. 5. titul. de homicid. conf. 2. num. 8. & per totum. Ricc. prax. rerum Eccles. part. 3. resol. 273. per totum. Ex qua conclusione inferitur, quod qui dedit mandatum ad sfregiandum, si mandatarius excedat fines mandati, & occidit, non dicitur irregularis ex homicidio voluntario, adeò ut sit indispensabilis, juxtà cap. 7. sess. 14. quia est solum voluntarium in causa, & non voluntarium directè, & in se, & potest proinde à Sede Apostolica dispensari, Sac. Congreg. Concil. 20. Novemb. 1681. lib. 22. pag. 59. & 7. Septemb. 1604. lib. 7. Dec. pag. 567. & 589.

35. Item irregularis non dicitur Judex, qui protulit sententiam mortis, vel mutilationis, nisi sequatur effectus

Sententiæ per ipsum latae, & idèd non indiget dispensatione *Sacr. Cong. Concil. in Cæsaten.* 1615. *lib. Decr. 22. pag. 297.* multoque minus incurret irregularitatem Clericus, qui exercuit Gubernium cum potestate ferendi iudicium sanguinis; sed tamen actu talem potestatem non exercuit, nec sententias Sanguinis protulit eadem *Sac. Congreg. in S. Severini 2. Junii 1703.* Et quod Notarius Criminalium, qui exercuit officium per plures annos, & plures ex suis Processibus fuerunt condemnati in pœnam mortis (sententiæ tamen exequutæ non fuerunt) non efficitur irregularis, tenuit *dict. Congregat. in Spoletana 14. Decembris 1630. lib. 14. Dec. pag. 365.* & N. qui per quatuor annos exercuit Prætoriam, & Sententias Sanguinis protulit, sed non constabat resultasse alicui pœnam prædictam, & dispensari ab irregularitate petebat *die 28. Martii 1676.* respondit-- *dispensandum esse ad cautelam.*

36. Neque irregularitatem incurrit Clericus, qui Judici sæculari petenti librum Baptizatorum exhibuit, ad effectum recognoscendi ætatem rei inquisiti de delicto, quod mortem meretur, & subiturus credatur, *Sac. Congregat. Concilii in Lycien. 10. Decembris 1661.* Nec qui digitum pollicem, aut indicem abscidit, quia non dicitur membrum mutilasse, sed membri partem, *Graff. conf. lib. 5. de homicid. conf. 13. num. 2.* quidquid sit respectu Sacerdotis patientis, qui non poterit amplius celebrare: At *Sac. Congregat. Concilii in Casu hoc petendam esse dispensationem ad cautelam 13. Julii 1687.* respondit. Clericus item qui levi Epilepsia semel affectus fuit, & deinde per plures annos amplius dicti morbi signa non dedit, promoveri poterit *Sac. Congregat. Concil. in Tudertina 19. Julii 1704.*

37. Clericus autem, qui militiæ nomen dedit, & armatus in bello servivit, stipendium accepit, ac expeditionibus militaribus se associavit indiget dispensatione ab irregularitate incurfa, licet moraliter certus sit, neminem mutilasse, læsisse, aut occidisse, *Sac. Congreg. Concil. in Ipren. 13. Januarii 1703.* & ipso jure amittit Beneficium, etiam si sit

Jurispatronatus, *Congregat. Concilii in Firmana 13. Januarii 1618.* Aut de Homicidio inquisitus; quia substinuit torturam indicia diluit, & fuit absolutus; hic enim si de delicto remanet fama non debet promoveri, quia remanet infamia facti, *Sac. Congregat. Concilii in Novarien. 1. Octobris 1661. lib. 22. Dec. fol. 666.* Si verò de homicidio inculpatus, tanquam non repertus culpabilis esset absolutus, tunc non indigeret dispensatione, *eadem Congregat. 8. Julii 1684.* Sicuti dispensatione non indigent, & possunt ordinari filii nati ex Matrimonio contracto cum impedimento affinitatis, cum mala fide Patris, & bona fide Matris, nam hi sunt legitimi, *Sac. Congregat. Concilii in Tornacen. 24. Martii 1684. lib. 31. Dec. fol. 400.* nec non Filii, & Nepotes Hæreticorum, quorum Patres, & Patruos constat emendatos esse, & pœnitentiam egisse, *dict. Congregat. 26. Septembris 1591. lib. 7. litter. pag. 277.* Descendentes autem ab Hæreticis non emendatis ultra secundum gradum per Paternam lineam, & ultra primum per Maternam non sunt excludendi ab ordinatione, sicuti nec Hebræorum, ut ibid.

38. Cæteri autem irregulares, prout sunt illegitimi, corpore vitiaati, vel imminuti, idest, qui aliquo membro carent, vel debiles parte aliqua corporis sunt; videri possunt apud *Sayr. de consuet. lib. 6. cap. 6. 7. & 8.* *Barbof. de jur. Eccles. lib. 1. cap. 33. à num. 99. ad 153.* *Pirhing. in jus canon. lib. 1. tit. 11. num. 11. & pluribus sequentibus,* & notati sunt *tom. 1. tit. 3. post form. 1.* Et an, & quando hujusmodi sint dispensandi agit *Panimol. Dec. 89. annot. 1. & 2.* Hoc unum advertens, quod irregularitas, quæ repellit ab Ordine, non inducit incapacitatem pensionis, quia *cap. 7. sess. 14. de reform.* hanc non comprehendit, ut declaravit *Sacr. Congregat. Concil. in Novarien. 24. April. 1655. lib. 19. Dec. pag. 453.*

39. **REGULARES QUI SCIENTER NULLITER PROFESSI SUNT.** Cum etenim Decretum Concilii Trid. *cap. 2. sess. 21.* fuerit per Pium V. extensum ad Regulares non profesos,

fos, ut patet ex *Constitut. 75.* ejusdem Pontificis, jure merito Episcopus hic fatagitur ab Ordinibus arcere eos, qui nulliter professi sunt, & furtivè in fraudem d. Bullæ, ad Ordines accedere non verentur absque titulo: quia Constitutio prædicta habet locum tam in non professis, quam in nulliter professis, ut tenuit *Rot. in Urgellen. 3. Martii 1595.* quam Decisionem refert *Garz. de benef. part. 2. cap. 5. num. 12.* & concordat *Pac. Jordan. tom. 1. lib. 3. tit. 6. nu. 347. Dohat. prax. rerum regular. tom. 3. tract. 3. quest. 15. num. 3.* Et sic cum taliter ordinati ipso jure suspensi sint ab executione Ordinum, & graviter peccant, & qui ad *Tyrimenes* ob eorum demerita transmissi fuerunt, ob infamiam facti, quæ ex dicta pœna resultat, remaneant irregulares, ut declarat *Sac. Congr. Episcop. in Mantuana 20. Decembr. 1619.* poterunt sub anathematis interminatione prohiberi ne accedant.

40. Additur verbum, seu adverbium scienter: quia si Religiosus bona fide, ignorans nullitatem suæ professionis, reciperet Sacros Ordines, sicuti non peccaret ob bonam fidem, ita neque suspensionem à Pio Quinto infligam, nec excommunicationem comminatum ab Episcopo incurreret, quia unaquæque supponit peccatum mortale: secus si malitiosè, & cum fraude, ut distinguit *Donat. loco citato quest. 16.* Ex quibus remanet legitimatum Episcopi Edictum, adversus supra nominatim expressos cum comminatione Excommunicationis latæ sententiæ.

41. Imò addo, quòd si Episcopus, ante ordinationem protestaret, se non habere intentionem ordinandi exceptuatos, & monitos in hoc Edicto, jure faceret, & si protestatione neglecta hi accederent, Ordinem non reciperent, quia protestatio in hoc casu non est generica, sed cadit supra subjectos particulares nominatim expressos, ut bene distinguit *Donat. loco supra citato tom. 3. tract. 3. quest. 13. numer. 1.* ubi dubio sibi facto sic respondet -- *Aut Episcopus habet determinatam intentionem non ordinandi hos, vel illos, ex quo carent Patrimonio, ætate legitima Dimissoriis, & similibus, & sic*

hi accedentes ad ordinationem, Ordines non suscipiunt: nam ex Concilio Nicæno, tria sunt de essentia Sacramenti; nempe intentio Ministræ, forma, & materia; ergo uno istorum trium deficiente non conficitur Sacramentum, ut patet de Sacerdote non habente intentionem consecrandi hostiam: Aut Dominus Episcopus, seu pro eo ejus Fiscalis protestatur in generali Dominum Episcopum non habere intentionem ordinandi accedentes cum impedimento occulto, & sic dicendum est, quod hi non obstante protestatione prædicta generaliter facta, verè ordinantur; nam censetur facta ad terrorem, & non ad alium finem, &c. quam distinctionem approbat Navarrus consil. 1. nu. 6. de eo qui furtivè ord. suscepit.

42. Et si dicatur, quòd *Sac. Congr. Concilii in una Portolegren. 5. Aprilis 1704.* declaravit quondam Clericum, qui falsis Dimissoriis ordinatus fuerat, fuisse validè ordinatum, non obstante, quòd Episcopus ordinans fuisse protestatus se non habere intentionem: hoc evenit, quia protestatione mediante persona Secretarii facta, erat generalis, scilicet, se non habere intentionem ordinandi eos, qui non haberent requisita Concilii, juxta præcisos terminos distinctionis *Donati* mox allatæ: & ulterius Episcopus requisitus pro informatione, retulit se habuisse intentionem faciendi, quòd facit, & mandat Ecclesia: Unde talis Congregationis declaratio favet potius, quam adversetur.

43. Cæterum quoties de Episcopi animo, & intentione per protestationem explicitam adversus aliquos particulares nominatim expressos constat, & de mutatione, seu retractatione intentionis sufficienter non apparet, dicendum erit, quòd ordinatio sit invalida, prout olim major pars Cardinalium Congreg. Concilii ad ita decidendum inclinavit, ut refert *Gallenart. supra Concil. Trident. sess. 23. de reform. cap. 7. num. 2. vers. questum fuit.* Et recenter ita eadem Congregatio declaravit sub die 31. Jan. 1688. in qua respondit -- *Nullam fuisse ordinationem, quondam Simonis Tractii, qui consecratis sibi falsis Dimissoriis accessit ad Episcopum*

pum N. qui agnoscens vel saltem dubitans, Dimissorias esse subreptitias, protestatus fuit in ipsa ordinum celebratione, ordines exposcenti conferre, quoties ipse sufficientem haberet gratiam, ac Dimissoria vere, & non adulterate essent. Si vero de mutatione intentionis prius expressæ dubium esset, tunc ordinatio saltem sub conditione esset reiteranda, juxta stylum Pœnitentiariæ de quo testatur Pignatell. *consult. 140. nu. 6. tom. 4.*

44. Item notandum, quod commorantes in Urbe per quatuor menses, non possunt ordinari extra Urbem cum litteris Dimissoriis proprii Ordinarii, sed debent e præsentare Eminentissimo Cardinali Vicario, à quo debent ordines recipere vigore Edicti tempore Clement. VIII. *de an. 1603. emanati, ac Alexandri VII. an. 1664. die 15. Maii, & declarationis Congregationis deputatæ ab eodem Pontifice approbatæ, aliàs contraveniendo suspensionem Papæ reservatam incurrunt Ulterius adest Constitutio Alexand. VII. impressa in Bullario tom. 6. in ordine la 126. quod in sex Episcopatibus propè Urbem in quibus non sunt suffraganei, quicumque ad Minores, vel Majores Ordines vult promoveri, debet ad eundem Eminentiss. Card. Vicarium cum litteris Dimissoriis sui Ordinarii, & non ad alium Antistitem accedere, & ab eo ordinari: Transgressores autem hujus Constitutionis, & alterius Urbani VIII. la 35. (si Ultramontani sunt) qui litteras Dimissorias Ordinarii à Nuncio Apostolico propriæ Nationis, & ab eodem Eminentiss. Card. Urbis Vicario recognosci facere neglexerunt, & ordinati fuere, solent ad Sac. Congreg. Concilii pro absolutione à suspensione incurfa obtinenda recurrere, quæ non nisi audito sæpè dicto Eminent. Card. Vicario gratiam facit, illos eidem pro absolutione remittendo.*

45. Et tandem, quod sicuti Episcopus non potest cogere Clericos Minorum Ordinum ad suscipiendos Sacros Ordines, *Sacr. Congreg. Immunitat. 23. Augusti 1662. lib. 1. Decr. Rocci fol. 102. à tergo*, ita nec in ordinibus conferendis promissiones Sacros Ordines suscipiendi ab ordinatis recipere, & ob inobservantiam promissionis

eos privilegiis clericalibus privare eadem *Congr. in Hyeracen. 12. Augusti 1642. lib. 3. Dec. Paul. fol. 181.* quia in malis promissis non expedit fidem observare. *Dyn. de regul. jur. cap. in malis*, & axioma dicit, *in malis promissis rescinde fidem*, in turpi vero *muta Decretum cap. in malis 22. quest. 4.* Quoties autem Ordinarius nolit supplicanti Ordines conferre, non poterit ab Archiepiscopo, cujus est Suffraganeus compelli ad allegandas causas cur renuat, sed ad Sedem Apostolicam, sed Sac. Congreg. Concilii erit recurrendum, ut dict. *Congreg. respondit in Rbemensi 21. Aprilis 1668. confirmata in Calaguritana gravaminum 16. Julii 1695. in responsione ad 10.*

Literarum Dimissorialium Formulæ pro Regularibus datæ à Lantusca in Theatr. Regular. verbo Ordo.

FORMULA IV.

PRO ORDINIBUS MINORIBUS

SUMMARIUM.

- 2 Dimissoriæ Regularium debent expediri juxta formam præscriptam à Clement. VIII. & n. 3. datur formula.
- 4 An Episcopus loci Monasterii possit ordinare Regularem Novitium ex alio loco oriundum, afferuntur DD. opinioniones.
- 5 Ordines Minores conferri debent pro temporum interstitia, & videntur 6. 7.
- 9 Datur formula Dimissorialium pro Subdiaconatu.
- 10 Religiosus nulliter professus est merus Secularis.
- 11 Religiosus nulliter professus, per suspensionem Ordinis Sacri non dicitur professionem ratificare.
- 12 Litteræ Dimissoriales Regularium debent continere testimonium de innocentia.
- 14 Datur formula Dimissorialium pro Diaconatu.
- 16 Dimissoriæ pro presbyteratu debent